บทที่ 9 คำสั่งกระโดดและการกระทำซ้ำ

ในบทนี้เราจะศึกษาเกี่ยวกับเรื่องคำสั่งกระโคด และคำสั่งเกี่ยวกับการทำซ้ำ. เป้าหมายของบทนี้คือการนำคำสั่งเหล่านี้ไปใช้ในการ สร้างโครงสร้างควบคุม (Control Structures) แบบต่าง ๆ ซึ่งเราจะศึกษาต่อไปในบทที่ 10.

<u>คำสั่งกระโดด</u>

คำสั่งกระโคคเป็นคำสั่งที่สั่งให้หน่วยประมวลผลกระโคคไปทำงานที่ตำแหน่งอื่น. รูปแบบทั่วไปของคำสั่งกระโคคคือ

Txx lahel

คำสั่งกระโดดแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ คำสั่งกระโดดแบบไม่มีเงื่อนไข และคำสั่งกระโดดแบบมีเงื่อนไข. คำสั่งกระโดดแบบไม่มี เงื่อนไขคือคำสั่ง JMP. ส่วนในกลุ่มของคำสั่งกระโดดแบบมีเงื่อนไขแบบคร่าว ๆ ออกเป็นสองกลุ่มคือกลุ่มซึ่งพิจารณาการ กระโดดจากค่าในแฟล็ก และกลุ่มที่พิจารณาการกระโดดจากค่าในรีจิสเตอร์. ส่วนใหญ่คำสั่งกระโดดที่พิจารณาค่าในแฟล็กจะใช้ ผลลัพธ์ที่ได้จากคำสั่ง CMP. คำสั่งกระโดดต่าง ๆ สรุปได้ดังตารางที่ 9.1.

คำสั่งกระโดด	ความหมาย	เงื่อนใข
คำสั่งกระโดดแบบไม่มีเงื่อนไข		
JMP	Jump	always
<u>คำสั่งกระโดคที่พิจารณาค่าจากแฟล็ก</u>		
Zero flag		
JZ (JE)	Jump if Zero (Jump if Equal)	$\mathbf{ZF} = 1$
JNZ (JNE)	Jump if Not Zero (Jump if Not Equal)	ZF = 0
Overflow flag		
J0	Jump if Overflow	OF = 1
JNO	Jump if Not Overflow	OF = 0
Parity flag		
JPO	Jump if Parity Odd	PF = 0
JPE	Jump if Parity Even	PF = 1
Signs flag		
JS	Jump if Sign	SF = 1
JNS	Jump if No Sign	SF = 0
Carry flag		
ĴĈ	Jump if Carry	CF = 1
JNC	Jump if No Carry	CF = 0
Comparing unsigned numbers		
JA (JNBE)	Jump if Above (Not Below or Equal)	(CF and ZF) = 0
JB (JNAE)	Jump if Below (Not Above or Equal)	CF = 1
JAE (JNB)	Jump if Above or Equal (Not Below)	CF = 0
JBE (JNA)	Jump if Below or Equal (Not Above)	(CF or ZF) = 1
Comparing signed numbers		
JG (JNLE)	Jump if Greater (Not Less or Equal)	ZF = 0 and $SF = OF$
JL (JNGE)	Jump if Less (Not Greater or Equal)	$SF \Leftrightarrow OF$
JGE (JNL)	Jump if Greater or Equal (Not Less)	SF = OF
JLE (JNG)	Jump if Less or Equal (Not Greater)	$(ZF = 1)$ of $(SF \Leftrightarrow OF)$
<u>คำสั่งกระโคดที่พิจารณาค่าจากรีจิสเตอร์</u>		
Testing for CX		
JCXZ	Jump if CX is equal to zero	CX = 0

คำสั่งต่าง ๆ เหล่านี้จะใช้ในการสร้างโครงสร้างควบคุมการทำงานของโปรแกรม โดยจะใช้ประกอบกับคำสั่ง CMP ดังที่ได้กล่าวมา แล้ว ยกเว้นคำสั่ง JCXZ จะนิยมใช้ประกอบกับกลุ่มคำสั่งประเภทการทำซ้ำ (LOOP.) คำสั่งที่ใช้ควบคุมการกระโดดแบบมี เงื่อนไขที่ใช้การเปรียบเทียบระหว่างโอเปอร์แรนด์สองตัวของคำสั่ง CMP มีสองกลุ่มคือ กลุ่มที่คิดการเปรียบเทียบเป็นการเปรียบ เทียบของเลขไม่คิดเครื่องหมาย (JA JB JAE JBE) และกลุ่มที่คิดเป็นเลขคิดเครื่องหมาย (JG JL JGE JLE.) ในการใช้ คำสั่งกระโดดทั้งสองกลุ่มนี้เราจะต้องพิจารณาข้อมูลที่เปรียบเทียบกันด้วย.

ตัวอย่าง

```
(1)
                                                   ; เปรียบเทียบ ah กับ 10
                                  ah,10
                          cmp
                                                    ; ถ้าเท่ากันให้กระโดดไปที่ lab1
                                  lab1
                          jz
                                  bx,2
                         mov
                                  cx,10
                 lab1: add
                                                   ; เปรียบเทียบ ah กับ 10
(2)
                          cmp
                                  ah,10
                                                    ; ถ้ามากกว่าหรือเท่ากับให้กระโคคไปที่tenup
                          jge
                                  tenup
                                  dl,'0'
                          add
                                                   : กระโดดไปที่ endif
                                  endif
                          jmp
                 tenup:
                                  dl,'A'
                          add
                 endif:
(3)
                 getonechar:
                                                    ; ใช้บริการหมายเลข 1 : อ่านอักขระ
                         mov
                                  ah,1
                          int
                                  21h
                                                    ; เปรียบเทียบ al กับ 'Q'
                                  al,'Q'
                          cmp
                                                   ; ถ้าไม่เท่ากันให้กระโคคไปที่getonechar (กลับไปรับตัวอักษรใหม่)
                          jne
                                  getonechar
                                                    ; บริการหมายเลข 2 : พิมพ์อักขระ
(4)
                                  ah,02
                         mov
                                  d1,32
                                                    ; เริ่มที่ ช่องว่าง ASCII = 32 (' ')
                         mov
                 printloop:
                                                    ; เปรียบเทียบ dl กับ 128 (ASCII สุดท้าย)
                                  dl,128
                          cmp
                                                    ;ถ้ามากกว่ากระโคคไปที่finish
                          ja
                                  finish
                                                    :พิมพ์อักขระที่มี ASCII = dl
                          int
                                  21h
                                                    :ເพື່ນ dl
                          inc
                                  dl
                                  printloop
                 finish:
```

<u>คำสั่งวนรอบ</u>

คำสั่งที่ใช้กระทำซ้ำใน 8086 ยังมีอีกกลุ่มหนึ่งที่ใช้ค่าในรีจิสเตอร์ CX (Counter Register) ในการนับจำนวนครั้งของการทำงาน. คำ สั่งกลุ่มนี้คือ LOOP LOOPZ และ LOOPNZ.

คำสั่ง LOOP

คำสั่ง LOOP จะลดค่าของรีจิสเตอร์ CX ลงหนึ่ง. ถ้า CX มีค่าไม่เท่ากับศูนย์คำสั่ง LOOP จะกระโดคไปทำงานที่เลเบลที่ระบุ. รูป แบบของคำสั่ง LOOP เป็นดังนี้

LOOP label

คำสั่ง LOOP จะลดค่าของรีจิสเตอร์ CX โดย**ไม่กระทบกับแฟล็ก**. นั่นคือคำสั่ง LOOP มีผลเหมือนคำสั่ง

DEC CX JNZ label

แต่จะไม่มีผลกระทบกับแฟล็ก.

ตัวอย่างการใช้คำสั่ง LOOP

โปรแกรมตัวอย่างนี้คำนวณผลรวมของเลขตั้งแต่ 1 ถึง 20.

```
: ทำซ้ำ 20 ครั้ง
                 cx,20
        mov
                                          : เริ่มจาก 1
        mov
                bl,1
        mov
                dx,0
                                          ; กำหนดค่าเริ่มต้นให้กับผลรวม
addonenumber:
                                          ; บวก 8 บิตล่าง
        add
              dl,bl
                dh,0
                                          : รวมตัวทุด
        adc
                                          : ตัวถัดไป
        inc
                                          ; ถ้า CX ลดลงแล้วไม่เท่ากับ 0 ทำซ้ำต่อไป
        loop addonenumber
```

คำสั่ง JCXZ

ในกรณีที่ CX มีค่าเท่ากับศูนย์ก่อนการกระทำซ้ำโดยใช้คำสั่ง LOOP ผลลัพธ์จากการลดค่าจะมีค่าเท่ากับ 0FFFFh ทำให้จำนวนรอบ ของการทำงานไม่ถูกต้อง. เรานิยมใช้คำสั่ง JCXZ ในการป้องกันความผิดพลาดในกรณีที่ค่าของรีจิสเตอร์ CX มีค่าเท่ากับ 0. โดย ปกติถ้า CX มีค่าเท่ากับศูนย์ เราจะ สั่งให้โปรแกรมกระโดดไปที่จุดสิ้นสุดการกระทำซ้ำ ดังตัวอย่าง

```
initialization
    jcxz endloop ; CX =0 ?
label1:
    actions
    loop label1 ; loop
endloop:
```

คำสั่ง LOOPZ และ LOOPNZ

คำสั่ง LOOPZ และ LOOPNZ มีลักษณะทำงานเหมือนคำสั่ง LOOP แต่จะนำค่าของแฟล็กมาใช้ในการพิจารณาการกระโดดด้วย. คำ สั่ง LOOPZ จะลดค่าของรีจิสเตอร์ CX โดยไม่กระทบแฟล็กและจะกระโดดไปที่เลเบลที่ระบุเมื่อ CX มีค่าไม่เท่ากับศูนย์ และ แฟล็กศูนย์มีค่าเป็น 1 (ผลลัพธ์ของคำสั่งก่อนหน้ามีค่าเท่ากับศูนย์.) สังเกตว่า คำสั่ง LOOPZ จะทำงานเหมือนคำสั่ง LOOP แต่ แฟล็กศูนย์จะต้องมีค่าเป็นหนึ่งด้วย คำสั่งนี้ถึงจะกระโดดไปที่เลเบลที่กำหนด. ในทำนองกลับกันคำสั่ง LOOPNZ จะกระโดดไป ทำงานเมื่อ CX มีค่าไม่เท่ากับศูนย์และแฟล็กศูนย์มีค่าเป็น 0. คำสั่งทั้งสองนิยมใช้ในการทำซ้ำที่ทราบจำนวนครั้งแต่มีเงื่อนไขใน การทำซ้ำ.

ตัวอย่างคำสั่ง LOOPZ และ LOOPNZ

ตัวอย่างนี้แสดงการใช้คำสั่ง LOOPNZ ในการค้นหาข้อมูลค่าหนึ่งจากชุดของข้อมูล. ในตัวอย่างนี้จำนวนข้อมูลคือ 100 ค่า และ ข้อมูลที่ต้องการค้นหาเก็บที่รีจิสเตอร์ DX.

```
.data
datalist dw 100 dup (?)

.code

... ;

mov bx,offset datalist ;ให้ BX เก็บค่าตำแหน่งของdatalist mov cx,100 ; ทำซ้ำ 100 ครั้ง
dec bx,2 ;*** ลดค่าของ BX เพราะใน loop มีการเพิ่มค่า
```

```
checkdata:
    inc bx,2 ; BX ซี้ไปยังข้อมูลตัวถัดไป
    cmp dx,[bx] ; เปรียบเทียบ
    loopnz checkdata ; ทำช้ำถ้ายังไม่พบข้อมูลและยังไม่ครบข้อมูล
    jz found ; กันเจอข้อมูลกระโดคไปที่found

; not found ; ไม่พบข้อมูล

...

found:
    ; found ; พบข้อมูล
```

ในตัวอย่างแรกนี้คำสั่ง DEC BX,2 ในโปรแกรมก่อนที่จะถึงส่วนที่ทำงานซ้ำเป็นการปรับค่าของ BX ให้สอดคล้องกับการปรับค่าในส่วนที่ทำงานซ้ำ. การลดค่าของ BX ในกรณีนี้ทำให้การเปรียบเทียบครอบคลุมถึงค่าแรกของข้อมูลด้วย. การใช้เทคนิคเช่นนี้ ในโปรแกรมอาจทำให้โปรแกรมทำงานได้เร็วขึ้น แต่อาจทำให้ผู้อื่นที่มาอ่านโปรแกรมของเราเข้าใจผิดได้. ดังนั้นถ้าเราใช้เทคนิคต่าง ๆ ในโปรแกรม เราควรใส่หมายเหตุให้ชัดเจน. และโดยปกติเรายังสามารถใช้วิธีอื่นในการจัดการกับข้อมูลตัวแรกได้ ดังตัวอย่างถัดไป

ตัวอย่างนี้เป็นการค้นหาอักษรตัวแรกของข้อความที่ไม่ใช่ช่องว่าง โดยข้อความนี้มีความยาว 100 ตัวอักษร. ในตัวอย่าง ตำแหน่งเริ่มต้นของข้อความเก็บอยู่ที่ BX.

```
; พิจารณาอักษรตัวแรก
                  byte ptr [bx],''
        cmp
                                             : อักษรตัวแรกไม่ใช่ช่องว่าง
                  found
                  cx,100
                                             : ทำซ้ำ 100 ครั้ง
        mov
findnotspace:
                                             ; BX ชี้ไปยังอักษรตัวถัดไป
        inc
                  byte ptr [bx],' '
                                             ; เปรียบเทียบ
        cmp
                  findnotspace
                                             ; ทำซ้ำถ้ายังพบช่องว่างและยังไม่ครบข้อมูล
        loopz
                                             : ค้นเจออักษรตัวแรก
                  found
        jnz
                                             ; ข้อความมีแต่ช่องว่าง
        ; not found
found:
                                             : พบอักษรตัวแรก
        ; found
```

ตัวอย่างโปรแกรม

ตัวอย่างที่ 1

โปรแกรมตัวอย่างต่อไปนี้เป็นโปรแกรมที่พิมพ์ค่าของรหัสแอสกีที่รับมาเป็นเลขฐานสิบหก. การแสดงตัวเลขเป็นเลขฐานสิบหก นั้นมีความยุ่งยากเพราะอักษร '0' ถึง 'F' ที่จะใช้ในการแสดงค่านั้นมีรหัสแอสกีที่แยกออกเป็นสองช่วง. ช่วงแรกเป็นช่วยของตัว เลขเริ่มที่รหัส 48 ของเลขศูนย์ อีกกลุ่มหนึ่งคือช่วงของตัวอักษรเริ่มที่รหัส 65 ของตัว 'A'. ดังนั้นในการแสดงผลเราจะต้องตรวจ สอบตัวเลขในแต่ละหลักว่าอยู่ในช่วงใดโดยใช้การเปรียบเทียบ.

```
; display ASCII in HEX
.model
            small
.dosseq
.data
newline
            db
                  10,13,'$'
            100h
.stack
.code
start:
      mov
            ax,@data
                             ;set DS
            ds,ax
      mov
      mov
            ah,01h
                              ;Function 1 : Read char
      int
            21h
                               ;AL=ASCII
            ah,0
      mov
                              div AL by 16
            bl,16
      mov
      div
            bl
      mov
            cl,al
                              ;first digit
            bl,ah
                               ;second digit
      mov
            dx, offset newline ; display newline
      mov
      mov
            ah,09h
            21h
      int
            dl,cl
                              ;print first digit
      mov
      cmp
            cl,9
            overninel
                              ;above 9
      ja
      add
            dl,'0'
      jmp
            print1
overnine1:
            dl,'A'-10
      add
print1:
     mov
            ah,2
      int
            21h
            dl,bl
                              ;print second digit
      mov
            bl,9
      cmp
      ja
            overnine2
            dl,'0'
      add
      jmp
            print2
overnine2:
      add
           dl,'A'-10
print2:
            ah,2
      mov
            21h
      int
      mov
            ax,4C00h
      int
            21h
end
      start
```

ตัวอย่างที่ 2

ตัวอย่างนี้เป็นโปรแกรมที่รับข้อความจากผู้ใช้ และรับตัวอักษรที่ผู้ใช้ต้องการตรวจสอบว่ามีในข้อความหรือไม่. โปรแกรมจะ แสดงคำตอบว่า YES หรือ NO. โปรแกรมนี้ค้นหาตัวอักษรโดยใช้คำสั่ง LOOPNZ.

```
; Find a character in a string
.model small
.dosseg
.data
                 30
maxlen db
strlen db
        db
                 30 dup (?)
str
                 'Enter string :$'
        db
msg1
                 10,13, 'Enter character to find :$'
msg2
        db
                 10,13,'YES',10,13,'$'
yesmsg db
                 10,13,'NO',10,13,'$'
nomsq
        db
.stack 100h
.code
start:
                 ax,@data
        mov
                 ds,ax
        mov
        mov
                 dx,offset msg1
                                      ;disp msg1
                 ah,09h
                                      ;func 9
        mov
                 21h
        int
                 dx,offset maxlen
        mov
                 ah,0Ah
                                      ;read string
        mov
        int
                 21h
                 dx,offset msg2
        mov
                                      ;disp msg2
                 ah,09h
        mov
                 21h
        int
        mov
                 ah,01h
                                      ;read char
                 21h
        int
                 dl,al
                                      ;dl=al=char
        mov
        mov
                 bx, offset str
        mov
                 cl,strlen
                 ch,0
        mov
                 notfound
        jcxz
                 [bx],al
                                      ;first char
        cmp
                 found
        jz
        dec
                                      ;first char was compared
                 CX
                 notfound
                                      ;so we dec cx
        jcxz
compareloop:
                                      ;next char
        inc
                 bx
                 [bx],al
        cmp
                 compareloop
        loopnz
                                      ;loop
        jz
                 found
                                      ; found?
notfound:
                 dx,offset nomsg
                                      ;set dx
        mov
        jmp
                 print
found:
        mov
                 dx, offset yesmsg
                                      ;set dx
print:
        mov
                 ah,09h
                                      ;display msg
        int
                 21h
                                       ;using func 09h
                 ax,4C00h
        mov
                 21h
        int
end
        start
```

สังเกตว่าโปรแกรมนี้เราใช้คำสั่ง JCXZ ในการป้องกันกรณีที่ผู้ใช้ป้อนอักษรเพียงตัวเคียวหรือไม่ป้อนเลย. เราเลือกที่จะทคสอบตัว อักษรตัวแรก แทนที่จะใช้วิธีลคค่าของ BX ในการจัดการเกี่ยวกับข้อมูลตัวแรก.

<u>เอกสารอ้างอิง</u>

Thone M., Computer Organization and Assembly Language Programming for IBM PCs and Compatiles 2nd Edition, Benjamin/Cumming Publishing Company, 1990.

สุรศักดิ์ สงวนพงษ์, เอกสารประกอบการสอนวิชา 204221 องค์ประกอบคอมพิวเตอร์และภาษาแอสเซมบลี้, มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์, 1994.